

dignationibus accusando memetipsum correptus dicere non distuli: *'Peccavi, quid faciam tibi, o custos hominum'?*¹ Itemque idcirco ipse me reprehendo et ago poenitentiam. Poenitentia quippe humilisque satisfactio non damnationem, sed reparationem semper meruit ab initio, monstrante Domino, cum publicanum humiliatum et accusantem se non condemnavit, sed potius iustificavit, de quo non dixit: *'Omnis, qui se humiliat'* condemnabitur, sed *'exaltabitur'*², meretricem insuper legalibus institutis damnandam non nisi sine peccato quemquam lapidare permisit³ et iustum non nisi in misericordia corripere Deum dicens: *'Corripiet me iustus in misericordia'*⁴. Quomodo ergo peccator peccatorem licite damnabit, si nec iustum sine misericordia corripere sinit? Semivivum quoque a latronibus⁵, id est a vitiis mortalibus prostratum, non damnandum, sed reparandum ligandi solvendique potestatem habentibus⁶ divina pietas sanctis commendavit stabulariis, quibus non tantum de pretio duorum⁷ denariorum, verum etiam de propria largitatis pietate supererogare condolendi ac reparandi copiam suasit, cum dixit: *'Quodcumque supererogaveris ego, cum rediero, reddam tibi'*⁸; sicut et in discipulis non minima divinitus manifestata est recuperabilis auctoritas, cum in passione dominica promissa, mox tamen mentita est perseverandi constantia⁹, post resurrectionem autem increpata incredulitas et stulta cordis duritia¹⁰. Negatio quoque Petri anxia non perditionem, sed remissionem meruit. In quibus *om- *fol. 119. nibus culpis corripiendi, etsi correpti, nequaquam tamen abiecti, sed potius pristinis dignitatibus restituti, viriliter postea ad mortem usque certaverunt mandata servare magistri.

Talibus quidem divinis animatus beneficiis, compunctus in supradictis delictis meis, si in prosperis legem Domini neglexi, ad ipsam in adversis compulsus redii, ita ut, si quem inlicite laesi, laedentem utique in adversis ferre decrevi, si quid alicui iniuste abstuli, auferenti omnia nequaquam restiti, sed potius sublata tunica etiam et pallium reliqui¹¹, si quondam amicos neglexi, enimvero inimicos diligere, pro persecutoribus orare non renui. Sicque satisfactione supplici furores saevientium mitigare magis quam ad peiora provocare docente Domino studui; et sicut tunc

1) Iob 7, 20. 2) Luc. 18, 14. 3) Vgl. Johann. 8, 7. 4) Psalm. 140, 5. 5) Vgl. Luc. 10, 30. 6) Vgl. Matth. 16, 19. 7) 'divinorum' Hs.; vgl. Luc. 10, 35 (v. W.). 8) Luc. 10, 35. 9) Vgl. Matth. 26, 33 sqq. 69 sqq. 10) Vgl. Matth. 28, 17; Luc. 16, 14. 11) Vgl. Matth. 5, 40.